

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Cbs/14/2004
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7004899726
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7004899726.24

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a členov senátu JUDr. Igora Ragana a JUDr. Júliusa Tótha v spore žalobcu: ZACHEM, a.s. Strážske, so sídlom Námestie osloboditeľov 70, Michalovce, IČO: 31 730 191, zastúpeného Mgr. Zuzanou Bdžochovou, advokátkou so sídlom Palkovičova 16, Bratislava, proti žalovanému: Chemko, a.s. Strážske v konkurze, so sídlom Moskovská 13, Bratislava, IČO: 31 724 582, zastúpený Mgr. Milošom Ággom, správcom konkurznej podstaty, so sídlom Lužná 6, Bratislava, o určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 11.6.2004, o sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 09.07.2021, č. k. 5Cbs/14/2004-729, takto

rozhodol:

M e n í napadnuté uznesenie tak, že žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania vo výške 3 631,74 eur, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne žalobcu - advokátky Mgr. Zuzany Bdžochovej, so sídlom Palkovičova 16, Bratislava - a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 3 628,10 eur a žalovaného zaviazal zaplatiť tieto trovy na účet právnej zástupkyne žalobcu - advokátky Mgr. Zuzany Bdžochovej, so sídlom Palkovičova 16, Bratislava - a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

2. V odôvodnení súd uviedol, že súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 16. decembra 2020 určil, že uznesenia č. 1 až 8 prijaté na valnom zhromaždení žalovaného dňa 11.6.2004, ktorého priebeh bol osvedčený v Notárskej zápisnici č. N 316/2004, Nz 51512/2004 napísanej dňa 11.6.2004 notárom JUDr. Viktorom Dubasom so sídlom v Humennom, sú neplatné (výrok I) a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov celého konania v rozsahu 100% (výrok II). Preto súd obsadený vyšším súdnym úradníkom podľa ust. § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) rozhodoval o výške náhrady trov konania, a to podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (účinná do 31.12.2004) a podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhl.“) účinná od 1. januára 2005. V zmysle týchto právnych predpisov určil tarifnú odmenu za jeden úkon právnej služby vo výške 1/10 výpočtového základu (pri úkonoch právnej služby vykonaných do 31.12.2004), resp. 1/13 výpočtového základu (pri úkonoch právnej služby vykonaných od 01.01.2005). Následne priznal žalobcovi náhradu trov konania za jednotlivé úkony právnej služby vo výške 1 254,25 eur (vrátane DPH), náhradu za stratu času vo výške 1 218,- (vrátane DPH), hotové výdavky na cestovné a ubytovanie v sume 590,79 eur + 118,16 eur DPH a iné hotové výdavky (súdne poplatky, kópie zo súdneho spisu, cestovné žalobcu) v sume 364,97 eur. Zo žalobcom uplatnených trov konania mu súd nepriznal náhradu trov konania za úkon právnej služby „Splnomocnenie pre advokáta Mgr. Zuzanu Bdžochovú“ pretože za tento úkon už bola priznaná žalobcovi náhrada v roku 2004 pri prvom prevzatí právneho zastúpenia Mgr. Ivetou Vajdovou. Súd ďalej nepriznal žalobcovi trovy konania za úkony „Podanie žalobcu

- predloženie listiny“ zo dňa 18.04.2013, „Podanie žalobcu - ospravedlnenie neprítomnosti“ zo dňa 22.04.2013, „Oznámenie žalobcu“ zo dňa 07.11.2013, „Podanie žalobcu vo veci samej - žiadosť o postup v zmysle ust. čl. 17 CSP“ zo dňa 11.02.2020 a „Podanie žalobcu - žiadosť o ospravedlnenie neúčasti, žiadosť o zrušenie, odročenie pojednávania“ zo dňa 29.09.2020, nakoľko nejde o žiaden úkon právnej služby uvedený v ust. § 13a vyhl., za ktorý advokátovi prislúcha odmena a v tomto ustanovení nie je uvedený ani iný úkon povahou a účelom mu najbližší, podľa ktorého by bolo možné tieto úkony odmeniť (§ 13a ods. 5 vyhl.). Za tieto úkony žalobcovi nepatrí ani náhrada hotových výdavkov (režijný paušál), keďže podľa ust. § 16 ods. 3 vyhl. náhradu hotových výdavkov vo výške 1/100 výpočtového základu možno priznať len v súvislosti s vykonaním úkonu právnej služby, nie samostatne. Rovnako žalobcovi nepriznal náhradu trov konania za úkony „Vyjadrenie žalobcu“ zo dňa 07.11.2013, „Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 25. júna 2017“ zo dňa 28.07.2017 a „Podanie žalobcu - k výzve súdu zo dňa 14. novembra 2017“ lebo ide o jednoduché úkony, zväčša netýkajúce sa veci samej, resp. úkony, v ktorých žalobca zotráva sa na svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť žalobca a žiadal napadnuté uznesenie zmeniť a priznať mu trovy konania v celkovej výške 3 962,45 eur.

4. Namietal, že súd nesprávne v bode 15. odôvodnenia napadnutého uznesenia priznal žalobcovi náhradu dane z pridanej hodnoty vo výške 118,16 eur, o ktorú zvýšil výdavky advokáta na cestovné a ubytovanie, ktoré zdaneniu daňou z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona nepodliehajú. Súd tiež nesprávne uviedol dĺžku trvania času stráveného cestou do miesta, ktoré nie je sídlom advokáta a späť, v rozsahu iba 20 začatých polhodín, namiesto uplatnených 22 začatých polhodín. Ďalej namietal, že mu súd nepriznal náhradu trov konania za úkony „Podanie žalobcu - predloženie listiny“ zo dňa 18.04.2013, „Podanie žalobcu - ospravedlnenie neprítomnosti“ zo dňa 22.04.2013, „Podanie žalobcu - žiadosť o ospravedlnenie neúčasti, žiadosť o zrušenie, odročenie pojednávania“ zo dňa 29.09.2020, „Oznámenie žalobcu“ zo dňa 07.11.2013 a „Podanie žalobcu vo veci samej - žiadosť o postup v zmysle ust. čl. 17 C.s.p.“ zo dňa 11.02.2020, keďže ich súd nepovažoval za úkony právnej služby, ktoré možno odmeniť podľa ust. § 13a vyhl. Tiež nesúhlasil s nepriznaním náhrady trov konania pre žalobcu za úkony „Vyjadrenie žalobcu“ zo dňa 07.11.2013, „Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného“ zo dňa 28.07.2017 a „Podanie žalobcu - k výzve súdu“ zo dňa 14.11.2017, ktoré žalobca vykonal na základe výziev zo strany súdu. Žalobca bol presvedčený, že pri objektívnom nestrannom posudzovaní je nevyhnutné dospieť k záveru, že všetky úkony, za ktoré si uplatnil priznanie náhrady trov právneho zastúpenia, boli vykonané v záujme zabezpečenia riadnej a účinnej ochrany jeho práv a v súlade so zásadou účelnosti a hospodárnosti konania.

5. Žalovaný sa k podanej sťažnosti nevyjadril.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd príslušný na rozhodnutie o podanej sťažnosti (§ 248 CSP) po zistení, že sťažnosť podal žalobca v zákonnej lehote, preskúmal napadnuté uznesenie, a to bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP a napadnuté uznesenie zmenil podľa ust. § 250 ods. 2 CSP.

7. Predmetné konanie sa začalo dňa 06.08.2004, preto výšku odmeny a náhradu hotových výdavkov advokáta za poskytovanie právnych služieb upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (účinná do 31.12.2004) a vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhl.“) účinná od 1. januára 2005.

8. Sťažovateľ namietal nepriznanie odmeny za úkony právnej služby ako „Podanie žalobcu - predloženie listiny“ zo dňa 18.04.2013, „Oznámenie žalobcu“ zo dňa 07.11.2013 a „Podanie žalobcu vo veci samej - žiadosť o postup v zmysle ust. čl. 117 C.s.p.“ zo dňa 11.02.2020. Súd z obsahu spisu zistil, že úkon „Podanie žalobcu - predloženie listiny“ spočíval v predložení trestného rozkazu (vydaného Špecializovaným trestným súdom dňa 15.11.2012, sp. zn. 2T/36/2012) súdu prvej inštancie, obsahom úkonu „Oznámenie žalobcu“ bolo oznámenie súdu o mieste zdržiavania sa splnomocnenej zástupkyne a úkonom „Podanie žalobcu vo veci samej - žiadosť o postup v zmysle ust. čl. 17 C.s.p.“ žalobca požiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky o skoré vydanie rozhodnutia vo veci samej.

9. Súd sa stotožňuje s tvrdením uvedeným v napadnutom uznesení, že nejde o právne úkony vymenované v ust. § 13a vyhl. a ani iné úkony povahou a účelom im najbližšie, za ktoré advokátovi prislúcha odmena. Podľa ust. § 13a ods. 5 citovanej vyhlášky nemožno vyúčtovať akékoľvek úkony právnej služby, ale len také, ktoré sú povahou a účelom najbližšie úkonom uvedeným v odsekoch 1 a 2. Predloženie trestného rozkazu ako dôkazu v konaní nemožno považovať za úkon „návrh na zabezpečenie dôkazu“ podľa § 14 ods. 3 písm. a) vyhl., a to ani analogicky, keďže týmto úkonom sa v zmysle zaužívanej judikatúry rozumie podanie kvalifikovaného návrhu na zabezpečenie dôkazu podľa § 78 a § 102 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok.

10. Rovnako nemožno žiadať paušálnu náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné za úkony „Podanie žalobcu - ospravedlnenie neprítomnosti“ zo dňa 22.04.2013 a „Podanie žalobcu - žiadosť o ospravedlnenie neúčasti“ zo dňa 29.09.2020, keďže tzv. režijný paušál možno podľa ust. § 16 ods. 3 vyhl. priznať len za úkony právnej služby, ktorými ospravedlnenia neúčasti nie sú.

11. Čo sa týka úkonov „Vyjadrenie žalobcu“ zo dňa 07.11.2013, „Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného“ zo dňa 28.07.2017 a „Podanie žalobcu - k výzve súdu zo dňa 14. novembra 2017“ zo dňa 29.11.2017, súd v napadnutom uznesení správne konštatoval, že ide o jednoduché úkony, zväčša netýkajúce sa veci samej, resp. úkony, v ktorých žalobca zotrváva na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Dňa 07.11.2013 podal žalobca dve vyjadrenia, obsahovo na seba nadväzujúce, ktoré bolo možné spojiť do jedného podania, preto súd správne priznal žalobcovi odmenu len za jedno z týchto vyjadrení. Podobne vo „Vyjadrení žalobcu k vyjadreniu žalovaného“, ktoré predstavovalo repliku podaného dovolania, žalobca zopakoval svoje predchádzajúce tvrdenia, ktoré už uviedol v dovolaní a za ktoré mu bola priznaná plná náhrada trov konania, preto správne mu nebola priznaná odmena za obsahovo rovnaký úkon právnej služby. Obsahom „Podania žalobcu - k výzve súdu“ bolo potvrdenie plnomocenstva pre právnu zástupkyňu žalobcu v dovolacom konaní, teda išlo o jednoduchý úkon čo do obsahu a rozsahu, za ktorý advokátovi samostatná odmena neprislúcha. V tejto súvislosti je bez právneho významu, či žalobca podával vyššie uvedené vyjadrenia na výzvu súdu alebo bez takejto výzvy.

12. Vzhľadom na uvedené súd sťažnosť žalobcu v časti, v ktorej žiadal priznať odmenu za jednotlivé úkony právnej služby nepriznané mu napadnutým uznesením, považuje za nedôvodnú.

13. Naopak, preskúmaním predložených cestovných lístkov súd zistil, že žalobcovi bola nesprávne priznaná náhrada za stratu času pri účasti advokátky na pojednávaniach súdu v rozsahu 20 polhodín za každú takúto cestu, namiesto 22 polhodín. Preto priznal žalobcovi náhradu hotových výdavkov v tejto časti vo výške 1 116,50 eur + 223,30 eur DPH (namiesto pôvodných 1 015,- eur + 203,- eur DPH), a to za pojednávanie konané dňa 16.03.2010 sumu 264,44 eur (22 polhodín x 12,02 eur), pojednávanie konané dňa 04.12.2012 sumu 279,62 eur (22 polhodín x 12,71 eur), pojednávanie zo dňa 04.06.2013 sumu 286,22 eur (22 polhodín x 13,01 eur) a pojednávanie konané dňa 17.12.2013 sumu 286,22 eur (22 polhodín x 13,01 eur).

14. Súd tiež pochybil, ak navýšil hotové výdavky právnej zástupkyne žalobcu na cestovné (Bratislava - Košice a späť) a ubytovanie (v Košiciach) v súvislosti s jej účasťou na pojednávaniach o sumu dane z pridanej hodnoty vo výške 118,16 eur.

15. Nakoľko z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca bol v sťažnostnom konaní úspešný do výšky 121,80 eur (navýšenie náhrady za stratu času), pričom zároveň bolo potrebné znížiť jeho trovy konania o sumu 118,16 eur (DPH na cestovné a ubytovanie), súd zmenil napadnuté uznesenie podľa ust. § 250 ods. 2 CSP a priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 3 631,74 eur tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).